

Καλώς ήρθατε στη Θεωρία
Γραμμικών Τελεστών! (712)

<http://eclass.uoa.gr/courses/MATH122/>

5 Απριλίου 2022

Έστω M κλειστός υπόχωρος χώρου Hilbert H :

$$H = M \oplus M^\perp : \quad x = x_M + x_{M^\perp}$$

Η ορθή προβολή επί του M :

$$P_M : H \rightarrow H : x \rightarrow x_M$$

γραμμική και ταυτοδύναμη (δηλ. $P^2 = P$) με $\|P\| \leq 1$.

Πρόταση

Έστω H χώρος Hilbert και $P : H \rightarrow H$ γραμμική και ταυτοδύναμη απεικόνιση (δηλ. $P^2 = P$). Τα επόμενα είναι ισοδύναμα:

Έστω M κλειστός υπόχωρος χώρου Hilbert H :

$$H = M \oplus M^\perp : \quad x = x_M + x_{M^\perp}$$

Η ορθή προβολή επί του M :

$$P_M : H \rightarrow H : x \rightarrow x_M$$

γραμμική και ταυτοδύναμη (δηλ. $P^2 = P$) με $\|P\| \leq 1$.

Πρόταση

Έστω H χώρος Hilbert και $P : H \rightarrow H$ γραμμική και ταυτοδύναμη απεικόνιση (δηλ. $P^2 = P$). Τα επόμενα είναι ισοδύναμα:

(α) Υπάρχει κλειστός υπόχωρος M του H ώστε $P = P_M$.

Έστω M κλειστός υπόχωρος χώρου Hilbert H :

$$H = M \oplus M^\perp : \quad x = x_M + x_{M^\perp}$$

Η ορθή προβολή επί του M :

$$P_M : H \rightarrow H : x \rightarrow x_M$$

γραμμική και ταυτοδύναμη (δηλ. $P^2 = P$) με $\|P\| \leq 1$.

Πρόταση

Έστω H χώρος Hilbert και $P : H \rightarrow H$ γραμμική και ταυτοδύναμη απεικόνιση (δηλ. $P^2 = P$). Τα επόμενα είναι ισοδύναμα:

- (α) Υπάρχει κλειστός υπόχωρος M του H ώστε $P = P_M$.
- (β) $(\ker P)^\perp = (\operatorname{im} P)$.

Έστω M κλειστός υπόχωρος χώρου Hilbert H :

$$H = M \oplus M^\perp : \quad x = x_M + x_{M^\perp}$$

Η ορθή προβολή επί του M :

$$P_M : H \rightarrow H : x \rightarrow x_M$$

γραμμική και ταυτοδύναμη (δηλ. $P^2 = P$) με $\|P\| \leq 1$.

Πρόταση

Έστω H χώρος Hilbert και $P : H \rightarrow H$ γραμμική και ταυτοδύναμη απεικόνιση (δηλ. $P^2 = P$). Τα επόμενα είναι ισοδύναμα:

(α) Υπάρχει κλειστός υπόχωρος M του H ώστε $P = P_M$.

(β) $(\ker P)^\perp = (\operatorname{im} P)$.

(γ) $\|P\| \leq 1$.

(Handwritten notes):
 (β) λεπτό Αν $P^2 = P \in \mathcal{B}(H)$ τότε $P \neq 0$
 τότε $\|P\| \geq 1$ όταν
 $0 \neq \|P\| = \|P^2\| \leq \|P\|^2 \Rightarrow \|P\| \geq 1$

Πρόταση

Έστω H χώρος Hilbert και $P \in \mathcal{B}(H)$ ταυτοδύναμος μη μηδενικός τελεστής. Τα ακόλουθα είναι ισοδύναμα:

Πρόταση

Έστω H χώρος Hilbert και $P \in \mathcal{B}(H)$ ταυτοδύναμος μη μηδενικός τελεστής. Τα ακόλουθα είναι ισοδύναμα:

(α) Ο P είναι η ορθή προβολή επί του $\text{im } P$.

Πρόταση

Έστω H χώρος Hilbert και $P \in \mathcal{B}(H)$ ταυτοδύναμος μη μηδενικός τελεστής. Τα ακόλουθα είναι ισοδύναμα:

- (α) Ο P είναι η ορθή προβολή επί του $\text{im } P$.
- (δ) Ο P είναι αυτοσυζυγής, μάλιστα είναι θετικός.

Πρόταση

Έστω H χώρος Hilbert και $P \in \mathcal{B}(H)$ ταυτοδύναμος μη μηδενικός τελεστής. Τα ακόλουθα είναι ισοδύναμα:

- (α) Ο P είναι η ορθή προβολή επί του $\text{im } P$.
- (δ) Ο P είναι αυτοσυζυγής, μάλιστα είναι θετικός.
- (ε) Ο P είναι φυσιολογικός.

Πρόταση

Έστω H χώρος Hilbert και $P \in \mathcal{B}(H)$ ταυτοδύναμος μη μηδενικός τελεστής. Τα ακόλουθα είναι ισοδύναμα:

- (α) $O P$ είναι η ορθή προβολή επί του $\text{im } P$.
- (δ) $O P$ είναι αυτοσυζυγής, μάλιστα είναι θετικός.
- (ε) $O P$ είναι φυσιολογικός.

Ένας φραγμένος τελεστής είναι ορθή προβολή αν και μόνον αν είναι ταυτοδύναμος και αυτοσυζυγής.

$$P = P^2 = P^*$$

Χρήσιμες Παρατηρήσεις

(α) Αν $P \in \mathcal{B}(H)$, τότε: P ορθή προβολή $\iff P = P^* = P^2$.

(β) Αν $P = P^2$, τότε $x \in \text{im } P \iff x = Px$ και
 $x \in \text{ker } P \iff x \in \text{im}(I - P)$.

(γ) Αν P ορθή προβολή, τότε $\langle Px, x \rangle = \|Px\|^2$ για κάθε $x \in H$ και
 $Py = y \iff \|Py\| = \|y\|$.

Πρόταση (Η απεικόνιση $P \rightarrow \text{im } P$ διατηρεί τη διάταξη)

Αν P, Q είναι ορθές προβολές, τα ακόλουθα είναι ισοδύναμα:

(α) $P \leq Q$ (β) $\|Px\| \leq \|Qx\|$ για κάθε $x \in H$

(γ) $\text{im } P \subseteq \text{im } Q$ (δ) $QP = P$ (ε) $PQ = P$.

(επιπλέον)
 $Q \leq P$
 $PQ = P$

$\mathcal{S}(H)$: κλειστοί υπόχωροι του H , $\mathcal{P}(H)$: ορθές προβολές = $\{P \in \mathcal{O}(H) : P^2 = P\}$

$\mathcal{S}(H) \rightleftarrows \mathcal{P}(H)$:

$$M \rightarrow P(M)$$

• $\text{im } P \leftarrow P$

$$M^\perp \rightarrow I - P(M)$$

$$N \subseteq M \iff P(N) \leq P(M)$$

$\text{im } P = (\text{ker } P)^\perp$ ομοιότητα

Πρόταση

Αν M, N είναι κλειστοί υπόχωροι ενός χώρου Hilbert H και $P = P(M), Q = P(N)$ είναι οι αντίστοιχες προβολές, τότε

(i) Ο τελεστής $R = PQ$ είναι προβολή αν και μόνον αν $PQ = QP$. Τότε $R = P(M \cap N)$.

Απόδειξη Έστω $R = PQ$.

Αν $R = R^2$ τότε $R = R^2$ οπότε $PQ = (PQ)^2 = QP^2Q = QPQ$

Αν $PQ = QP$ τότε $R = PQ$ οπότε $R^2 = (PQ)^2 = P(QP)Q = P(PQ)Q = PQ = R$

για να δούμε $\text{Im } R = M \cap N$

προσέχουμε, αν $x \in \text{Im } R$ τότε $x = Rx = PQx = P(Qx) \in \text{Im } P$
 $= QPx = Q(Px) \in \text{Im } Q$
 οπότε $x \in M \cap N$

↪ αντίστροφο, αν $x \in M \cap N$ τότε $Rx = PQx = P(x) = x$
 οπότε $x \in \text{Im } R$

Προσ Αν P προβολή τότε $x \in \text{Im } P \iff x = Px$

προσέχουμε, αν $x = P(x) \in \text{Im } P$ και αντίστροφα αν $x \in \text{Im } P$
 τότε $x = P(y)$ για κάποιο y οπότε
 $Px = P(Py) = P^2y = Py = x$

Πρόταση

Αν M, N είναι κλειστοί υπόχωροι ενός χώρου Hilbert H και $P = P(M), Q = P(N)$ είναι οι αντίστοιχες προβολές, τότε

(i) Ο τελεστής $R = PQ$ είναι προβολή αν και μόνον αν $PQ = QP$. Τότε $R = P(M \cap N)$.

Πρόταση

Αν M, N είναι κλειστοί υπόχωροι ενός χώρου Hilbert H και $P = P(M), Q = P(N)$ είναι οι αντίστοιχες προβολές, τότε

(i) Ο τελεστής $R = PQ$ είναι προβολή αν και μόνον αν $PQ = QP$. Τότε $R = P(M \cap N)$.

(i') ~~Ειδικότερα,~~

$$M \perp N \iff PQ = 0 \iff QP = 0 \iff P|_N = 0 \iff Q|_M = 0.$$

Από $M \perp N$ για $\forall x \in H$ έχω $Px \in M$ οπότε $Px \perp N$ οπότε

(ii) οπότε $QP = 0$ ^(*) $\implies PQ = (QP)^* = 0$ $\iff \forall x \in N$ για $x = Qx$ οπότε $P(x) = PQx = 0$
 $\implies \forall x \in N$ $\iff P|_N = 0$
 οπότε $Q|_M = 0$

$\implies \forall y \in M$ για $y = Py$ οπότε $Q(y) = QPy = 0$
 γι' αυτό, $Q|_M = 0$ για $\forall x \in M$ θα έχω $Qx = 0$ οπότε
 $x \in \ker Q = N^\perp$ οπότε $x \perp N$
 οπότε $M \perp N$

Πρόταση

Αν M, N είναι κλειστοί υπόχωροι ενός χώρου Hilbert H και $P = P(M), Q = P(N)$ είναι οι αντίστοιχες προβολές, τότε

(i) Ο τελεστής $R = PQ$ είναι προβολή αν και μόνον αν $PQ = QP$. Τότε $R = P(M \cap N)$.

(i') Ειδικότερα,

$$M \perp N \iff PQ = 0 \iff QP = 0 \iff P|_N = 0 \iff Q|_M = 0.$$

(ii) Ο τελεστής $S = P + Q$ είναι προβολή αν και μόνον αν $M \perp N$. Τότε $S = P(M + N)$.

Αντι πρτρ: $P \geq 0, Q \geq 0 \implies S = P + Q \geq 0$

$$\downarrow$$

$$S \geq P \quad \text{υπ} \quad S \geq Q$$

ου S προβολή

$$\Downarrow$$

$$SP = P \quad \text{υπ} \quad (P+Q)P = P$$

$$\implies P + QP = P \implies QP = 0 \implies M \perp N$$

αντίστροφα αν $M \perp N$ τότε $QA = 0$

$$\text{οπότε } \underline{S^2} = (P+Q)^2 = P + Q + PQ + QP = P + Q = \underline{S} \quad \text{επειδή } \underline{S} = P + Q$$

Πρόταση

Αν M, N είναι κλειστοί υπόχωροι ενός χώρου Hilbert H και $P = P(M), Q = P(N)$ είναι οι αντίστοιχες προβολές, τότε

(i) Ο τελεστής $R = PQ$ είναι προβολή αν και μόνον αν $PQ = QP$. Τότε $R = P(M \cap N)$.

(i') Ειδικότερα,

$$M \perp N \iff PQ = 0 \iff QP = 0 \iff P|_N = 0 \iff Q|_M = 0.$$

(ii) Ο τελεστής $S = P + Q$ είναι προβολή αν και μόνον αν $M \perp N$. Τότε $S = P(M + N)$.

Ο $T = P - \alpha$ είναι προβολή συν $M \perp N$ για $\alpha > 0$
 $T = P(M \cap N^\perp)$

Απόδειξη $P - \alpha$ προβολή για $P - \alpha \geq 0$ διότι $P \geq \alpha \implies M \perp N$
 $x \in N$ για $\alpha x = x$ οπότε $Px = \alpha x = x$
 $\implies x \in M$

Αντίστροφα αν $M \perp N$

για $P \geq \alpha \implies P\alpha = \alpha$

οπότε $P - \alpha = P - P\alpha = P(I - \alpha) = P\alpha^\perp$ οπότε ο $P - \alpha$ είναι διασπασή δύο προβολών
 $= \alpha^\perp$
 $(P - \alpha)^2 = P\alpha^\perp P\alpha^\perp = P P \alpha^\perp \alpha^\perp = P\alpha^\perp = P - \alpha$ οπότε προβολή

για $P - \alpha = P\alpha^\perp = P(M)$ $P(N^\perp) = P(M \cap N^\perp)$

npur $P = P(M), Q = P(N)$

$PQ = QP \iff (M \ominus M \cap N) \perp (N \ominus M \cap N)$

oder, von $L = M \cap N$ $M \ominus L := M \cap L^\perp$

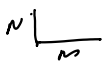
(Evidenter, da $M \cap N = \{0\}$) $PQ = QP \iff M \perp N$

npur

oder \mathbb{R}^2

$PQ = QP$

Andere Variante $R = P(M \cap N)$ (da $M \supseteq L$ und $N \supseteq L$)

und $P(M \ominus L) = P(M \cap L^\perp) = P - R \geq 0$
 $P(N \ominus L) = Q - R \geq 0$

Es folgt, $M \ominus L \perp N \ominus L$

$\iff (P - R)(Q - R) = 0$

$\iff PQ - PR - RQ + R^2 = 0$
 " " "
 R R R

$\iff PQ - R = 0$

$\iff PQ = R$

$\iff PQ = QP$

Αν M, N είναι κλειστοί υπόχωροι του H , ο $M \cap N$ είναι ο μεγαλύτερος κλειστός υπόχωρος του H που περιέχεται και στον M και στον N .

Αν M, N είναι κλειστοί υπόχωροι του H , ο $M \cap N$ είναι ο μεγαλύτερος κλειστός υπόχωρος του H που περιέχεται και στον M και στον N .

Ο $\overline{M + N}$ είναι ο μικρότερος κλειστός υπόχωρος του H που περιέχει και τον M και τον N .

$$M + N = \{x + y : x \in M, y \in N\}$$

προσφ. υπάρχουν, όχι λείπει να αβ
(65) έβλ

$$\overline{M + N} = \{x \mid \exists \text{ seq. } \{x_n\} \subset M + N, x_n \rightarrow x\}$$

$$\text{υπάρχει } \{x_n\} \subset M + N \text{ με } x_n \rightarrow x$$

$$\text{για } L \supseteq M + N \text{ (ΥΡ)}$$

$$\text{επειδή } L \supseteq \overline{M + N} \text{ (υδ)}$$

Αν M, N είναι κλειστοί υπόχωροι του H , ο $M \cap N$ είναι ο μεγαλύτερος κλειστός υπόχωρος του H που περιέχεται και στον M και στον N .

Ο $\overline{M + N}$ είναι ο μικρότερος κλειστός υπόχωρος του H που περιέχει και τον M και τον N .

$$\text{Συμβολισμοί: } P \vee Q := P(M \vee N) = P(\overline{M + N})$$

$$P \wedge Q := P(M \wedge N) = P(M \cap N).$$

Πρτρ: Έστω M, N κλειστοί υπόχωροι.

(α) Αν M, N κλειστοί υπόχωροι και $\dim N < \infty$, τότε $M + N$ κλειστός. (ασκ.)

Αν M, N είναι κλειστοί υπόχωροι του H , ο $M \cap N$ είναι ο μεγαλύτερος κλειστός υπόχωρος του H που περιέχεται και στον M και στον N .

Ο $\overline{M + N}$ είναι ο μικρότερος κλειστός υπόχωρος του H που περιέχει και τον M και τον N .

$$\text{Συμβολισμοί: } P \vee Q := P(M \vee N) = P(\overline{M + N})$$

$$P \wedge Q := P(M \wedge N) = P(M \cap N).$$

Πρτρ: Έστω M, N κλειστοί υπόχωροι.

(α) Αν M, N κλειστοί υπόχωροι και $\dim N < \infty$, τότε $M + N$ κλειστός. (ασκ.)

(β) αν $M \perp N$, τότε $M + N$ κλειστός (γνωστό: από το Πυθαγόρειο...).

Αν M, N είναι κλειστοί υπόχωροι του H , ο $M \cap N$ είναι ο μεγαλύτερος κλειστός υπόχωρος του H που περιέχεται και στον M και στον N .

Ο $\overline{M + N}$ είναι ο μικρότερος κλειστός υπόχωρος του H που περιέχει και τον M και τον N .

$$\text{Συμβολισμοί: } P \vee Q := P(M \vee N) = P(\overline{M + N})$$

$$P \wedge Q := P(M \wedge N) = P(M \cap N).$$

Πρτρ: Έστω M, N κλειστοί υπόχωροι.

(α) Αν M, N κλειστοί υπόχωροι και $\dim N < \infty$, τότε $M + N$ κλειστός. (ασκ.)

(β) αν $M \perp N$, τότε $M + N$ κλειστός (γνωστό: από το Πυθαγόρειο...).

ℓ^2 πλ (γ) Αν $M = \{(x, 0) : x \in \ell^2\}$ και $N = \{(y, D_a y) : y \in \ell^2\}$ όπου $a(n) = \frac{1}{n}$, τότε (M, N) κλειστοί στον $\ell^2 \oplus \ell^2$ αλλά $M + N$ όχι κλειστός. (ασκ.)

$D_a(y_1, y_2, \dots) = (y_1, \frac{y_2}{2}, \frac{y_3}{3}, \dots)$

(ΕΙσρησις) ενδειξιματικα H_1, H_2 εις H εις H

$$H_1 \oplus H_2 := \{(x, y) : x \in H_1, y \in H_2\} \quad (x, y) = x \oplus y$$

Υπομνησθησθε κ.ε. $(x, y) + \lambda(x', y') =$
 $= (x + \lambda x', y + \lambda y')$

$$\|(x, y)\| := (\|x\|_{H_1}^2 + \|y\|_{H_2}^2)^{1/2}$$

$$\langle (x, y), (x', y') \rangle = \langle x, x' \rangle_{H_1} + \langle y, y' \rangle_{H_2}$$

$H_1 \oplus H_2 =$ εις H εις H (αντιστοιχια: ενδειξιματικη)

Αν $\{x_n, y_n\}$ εις H εις H

$$\text{π.ε. } \|\{x_n, y_n\} - \{x_m, y_m\}\|^2 = \|x_n - x_m\|_{H_1}^2 + \|y_n - y_m\|_{H_2}^2 \geq \|x_n - x_m\|_{H_1}^2$$

επειδη $\{x_n\}$ εις H_1 εις H_1 εις H_1 εις H_1 εις H_1

~~επειδη~~ $\{x_n\}_{i=1}^{\infty}$ εις H_1 εις H_1 εις H_1 εις H_1 εις H_1

$$H_1 \oplus \dots \oplus H_n = \bigoplus_{i=1}^n H_i$$

$$= (H_1 \oplus \dots \oplus H_{n-1}) \oplus H_n$$

H_0 : x επί $H = \text{ker}(A)$, $A \in \mathcal{L}(H_0)$

Ορισμός $H = H_0 \oplus H_0 = \{(x, y) : x, y \in H_0\}$

$M := H_0 \oplus \{0\} = \{(x, 0) : x \in H_0\}$ υποσύνολο υποχώρου

$N := \text{Im}(A) = \{(y, Ay) : y \in H_0\}$ υποσύνολο υποχώρου
να είναι υποσύνολο H

$$\begin{array}{c} (y, Ay) \rightarrow (x, y) \\ \text{για } y \xrightarrow{A} x \xrightarrow{\text{σω}} Ay \rightarrow Ax \} Ax \Rightarrow \\ Ay \rightarrow y \\ \text{δηλ } (x, y) = (x, Ax) \in \text{Im}(A) \end{array}$$

$M + N = \{(x, 0) + (y, Ay) : x, y \in H_0\}$ υποσύνολο υποχώρου

Παράδειγμα $M + N$ υποσύνολο H να είναι $\text{Im}(A) = \overline{\text{Im}(A)}$

Παράδειγμα $H_0 = \mathbb{C}^2$, $A = D_a$ όπου $a = \begin{pmatrix} 1 \\ -1 \end{pmatrix}$

τότε M και N είναι $M + N = \overline{\text{Im}(A)}$ είναι υποσύνολο

Απόδειξη Πρώτο $\forall v \in \overline{\text{Im}(A)}$ τότε $(0, v) \in M + N$

Πρώτο: $\exists (x_n)$ $x_n \in H_0 : Ax_n \rightarrow v$

Πρώτο $(-x_n, 0) \in M \Rightarrow (0, Ax_n) \in M + N$

$(x_n, Ax_n) \in N \Rightarrow (v, v) = \lim_{n \rightarrow \infty} (0, Ax_n) \in M + N$

$A \in \mathcal{O}(M+N)$ Eva uševu

$\forall (0, v) \in M+N$

užur $\exists x, y \in \mathbb{R}^1$

$$(0, v) = (x, 0) + (y, Ay)$$

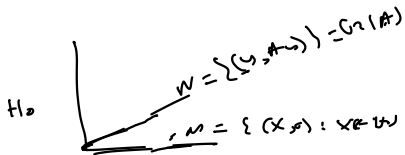
\Leftrightarrow

$$x + y = 0$$

$$v = Ay \text{ ope } v = Ay \in \text{Im}(A)$$

$M+N$ uševu \Rightarrow in $\mathcal{L}(A)$ uševu
 \Leftarrow (oše v)

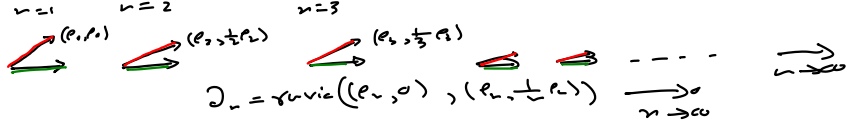
užur $\text{Im}(A) \subseteq \overline{\text{Im}(A)}$ $M+N \neq \overline{M+N}$

note $H_0 = \mathbb{R}^2 = \overline{\text{span}\{e_1\}}$

$$M = \overline{\text{span}\{(e_n, 0) : n \in \mathbb{N}\}}$$

$$N = \text{Gr}(D_0) = \overline{\text{span}\{(e_n, \frac{1}{n}e_n) : n \in \mathbb{N}\}}$$

$\text{span}\{e_n\}$, $\text{span}\{e_n\} \cap \text{span}\{e_n, \frac{1}{n} e_n\} = \{0\}$

$\text{span}\{e_n\} \cap \text{span}\{e_n, \frac{1}{n} e_n\} = \{0\}$

Πρόταση

Αν (Q_i) είναι φθίνουσα [αύξουσα] ακολουθία προβολών, τότε συγκλίνει κατά σημείο¹ στην προβολή $Q = P(M)$, όπου M είναι η τομή [η κλειστή γραμμική θήκη της ένωσης] των $\text{im } Q_i$ ($i \in \mathbb{N}$).

$$\underline{\text{Από}} (\alpha_i)_{i \in \mathbb{N}} \text{ ακολουθία} \iff \forall x, (\langle \alpha_i x, x \rangle)_{i \in \mathbb{N}} \text{ είναι αθροισμα σε } \mathbb{R}$$

$$\iff \text{ου } M_i = \text{im } (\alpha_i) \text{ ου } M_i \supseteq M_{i+1} \quad \forall i$$

$$\text{ου } M = \bigcap_{i \in \mathbb{N}} M_i : \text{ κλειστά υπόχωροι του } H$$

$$\underline{\text{Προσ}} \quad \forall x \in M \text{ θα } x \in M_i \quad \forall i \text{ οπότε } \alpha_i x = x \quad \forall x$$

$$\underline{\text{υπό}} \quad \forall x \in H \text{ ισχύει } \|\alpha_i x - \alpha_i x\| \rightarrow 0 \quad (\text{ου } x \in M \text{ θα } \alpha_i x = x)$$

$$\text{Σπου } x = x_M + x_\perp \text{ όπου } x_M \in M, x_\perp \perp M$$

$$\text{ου } \alpha_i x = \alpha_i x_M + \alpha_i x_\perp$$

$$= x_M + \alpha_i x_\perp$$

$$\text{ου } \text{ου } \text{ου } \|\alpha_i x_\perp - \alpha_i x_\perp\| \rightarrow 0$$

$$x_\perp \perp M = \bigcap M_i$$

¹ όχι όμως στη νόρμα τελεστή, αν $\{Q_i\}$ άπειρη

Σειρά αρίθμηση: $\epsilon > 0$ ορίστε $x_{\perp} \perp M_{i_0}$ για κάποιο i_0
 τότε $\forall i > i_0$ τότε $x_{\perp} \perp M_i \forall i > i_0$
 οπότε $a_i(x_{\perp}) = 0 \forall i > i_0$
 οπότε $\lim_{i \rightarrow \infty} a_i(x_{\perp}) = 0 = a(x_{\perp}) = 0$

Γενική περίπτωση:

$$x_{\perp} \perp \bigcap M_i$$

ορίστε $x_{\perp} \in$ κλειστό σπασμένο $M_{i_0}^{\perp}$

ορίστε $\forall \epsilon > 0 \exists y \in$ σπασμένο $M_{i_0}^{\perp}$
 οπότε $\|x_{\perp} - y\| < \epsilon$

ορίστε $M_{i_0} \supseteq M_{i_0+1} \Rightarrow M_{i_0}^{\perp} \subseteq M_{i_0+1}^{\perp}$
 οπότε $y \in \text{span}(M_{i_0+1}^{\perp})$

$\exists i_0: y \in M_{i_0}^{\perp}$ οπότε $y \in M_{i_0}^{\perp} \forall i > i_0$
 οπότε $\underline{a_i(y)} = 0 \forall i > i_0$

ορίστε $\forall i > i_0$

$$\|a_i x_{\perp}\| = \|a_i x_{\perp} - a_i y\| \leq \|a_i\| \|x_{\perp} - y\| \leq \|x_{\perp} - y\| < \epsilon$$

οπότε $\lim_{i \rightarrow \infty} \|a_i x_{\perp}\| = 0$ οπότε $\|a_i x_{\perp} - a x_{\perp}\| \Rightarrow 0$

(ορίστε $x_{\perp} \in M^{\perp}$
 οπότε $a(x_{\perp}) = 0$)

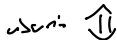
1.2x $A, N_i \subseteq V$ \Rightarrow $\overline{\bigcup_i N_i} = \bigcup_i \overline{N_i}$ $\subseteq \mathbb{R}^n : \mathbb{R}^n$ that

$$\Rightarrow (\bigcap N_i)^\perp = \overline{\text{span}\{N_i^\perp\}}$$

Answer

$$(\bigcap N_i)^{\perp\perp} = \overline{\text{span}\{N_i^\perp\}}^\perp$$

$$\bigcap N_i \stackrel{\text{v.d.}}{=} \overline{\text{span}\{N_i^\perp\}}^\perp$$

and $x \in \bigcap N_i \Rightarrow \forall i, x \in N_i \Rightarrow x \perp N_i^\perp$
 \Downarrow
 $x \perp \text{span}\{N_i^\perp\}$
 $\Rightarrow x \in \overline{\text{span}\{N_i^\perp\}}^\perp$

conversely $x \perp \overline{\text{span}\{N_i^\perp\}}$

$$\Downarrow$$

$$x \perp N_i^\perp \forall i \Rightarrow x \in N_i \forall i \Rightarrow x \in \bigcap N_i$$

Πρόταση

Αν (Q_i) είναι *φθίνουσα* [αύξουσα] ακολουθία προβολών, τότε συγκλίνει κατά σημείο¹ στην προβολή $Q = P(M)$, όπου M είναι *η τομή* [η κλειστή γραμμική θήκη της ένωσης] των $\text{im } Q_i$ ($i \in \mathbb{N}$).

Πρόταση

Έστω (P_n) ακολουθία προβολών σ' έναν χώρο Hilbert H .

¹όχι όμως στη νόρμα τελεστή, αν $\{Q_i\}$ άπειρη

Πρόταση

Αν (Q_i) είναι *φθίνουσα* [αύξουσα] ακολουθία προβολών, τότε συγκλίνει κατά σημείο¹ στην προβολή $Q = P(M)$, όπου M είναι *η τομή* [η κλειστή γραμμική θήκη της ένωσης] των $\text{im } Q_i$ ($i \in \mathbb{N}$).

Πρόταση

Έστω (P_n) ακολουθία προβολών σ' έναν χώρο Hilbert H .

¹όχι όμως στη νόρμα τελεστή, αν $\{Q_i\}$ άπειρη

Πρόταση

Αν (Q_i) είναι *φθίνουσα [αύξουσα]* ακολουθία προβολών, τότε συγκλίνει κατά σημείο¹ στην προβολή $Q = P(M)$, όπου M είναι *η τομή [η κλειστή γραμμική θήκη της ένωσης]* των $\text{im } Q_i$ ($i \in \mathbb{N}$).

Πρόταση

Έστω (P_n) ακολουθία προβολών σ' έναν χώρο Hilbert H .

(i) Αν οι P_n είναι ανά δύο κάθετες, τότε η σειρά $\sum_n P_n x$ συγκλίνει για κάθε $x \in H$,

¹όχι όμως στη νόρμα τελεστή, αν $\{Q_i\}$ άπειρη

Πρόταση

Αν (Q_i) είναι **φθίνουσα** [αύξουσα] ακολουθία προβολών, τότε συγκλίνει **κατά σημείο**¹ στην προβολή $Q = P(M)$, όπου M είναι **η τομή** [η **κλειστή γραμμική θήκη της ένωσης**] των $\text{im } Q_i$ ($i \in \mathbb{N}$).

Πρόταση

Έστω (P_n) ακολουθία προβολών σ' έναν χώρο Hilbert H .

(i) Αν οι P_n είναι ανά δύο κάθετες, τότε η σειρά $\sum_n P_n x$ συγκλίνει για κάθε $x \in H$, και $\sum_n P_n x = P(M)x$, όπου M είναι η κλειστή γραμμική θήκη της ένωσης των $\text{im } P_n$ ($n \in \mathbb{N}$).

Από $P_n \perp \text{im } P_m$ οπότε θέτουμε $\alpha_1 = P_1, \alpha_2 = P_1 + P_2 : \text{η προ-τιμή } \geq \alpha_1$
 \dots θέτουμε $\alpha_n = P_1 + P_2 + \dots + P_n : \text{η προ-τιμή } \geq \alpha_{n-1}$
 οπότε (α_n) αυξάνεται κατά σειρά η προ-τιμή $\geq \alpha_{n-1}$
 $\forall x, \|\alpha_n x - \alpha_{n-1} x\| \rightarrow 0$ οπότε $Q = P(M)$ οπότε

¹όχι όμως στη νόρμα τελεστή, αν $\{Q_i\}$ άπειρη

$$M = \overline{\bigcup_{\nu} \text{im}(G_{\nu})} \quad \text{und} \quad \text{im}(G_1) = \text{im } P_1 = M_1$$

$$\text{im}(G_2) = \text{im}(P_1 + P_2) = M_1 + M_2 = M_1 \oplus M_2$$

rekursiv:

$$\begin{aligned} \text{im}(G_n) &= \text{im}(P_1 + \dots + P_n) \\ &= M_1 \oplus M_2 \oplus \dots \oplus M_n \\ &= \text{span}\{M_1, \dots, M_n\} \end{aligned}$$

$$M = \overline{\text{span}\{M_n\}_{n \in \mathbb{N}}}$$

$$\text{Für: } \forall x, \quad P(M)x = \lim_{\nu \rightarrow \infty} \sum_{\mu=1}^{\nu} P_{\mu}x = \sum_{\mu=1}^{\infty} P_{\mu}x$$

und $P_{\mu}x$ sind \perp one die

$$\text{und} \quad \left\| \sum_{\mu=1}^{\nu} P_{\mu}x \right\|^2 = \sum_{\mu=1}^{\nu} \|P_{\mu}x\|^2$$

$$\Rightarrow \|P(M)x\|^2 = \lim_{\nu \rightarrow \infty} \left\| \sum_{\mu=1}^{\nu} P_{\mu}x \right\|^2 = \sum_{\mu=1}^{\infty} \|P_{\mu}x\|^2$$

Πρόταση

Αν (Q_i) είναι **φθίνουσα** [αύξουσα] ακολουθία προβολών, τότε συγκλίνει κατά σημείο¹ στην προβολή $Q = P(M)$, όπου M είναι **η τομή** [η κλειστή γραμμική θήκη της ένωσης] των $\text{im } Q_i$ ($i \in \mathbb{N}$).

Πρόταση

Έστω (P_n) ακολουθία προβολών σ' έναν χώρο Hilbert H .

(i) Αν οι P_n είναι ανά δύο κάθετες, τότε η σειρά $\sum_n P_n x$ συγκλίνει για κάθε $x \in H$, και $\sum_n P_n x = P(M)x$, όπου M είναι η κλειστή γραμμική θήκη της ένωσης των $\text{im } P_n$ ($n \in \mathbb{N}$).

Για κάθε $x \in H$ ισχύει $\sum_n \|P_n x\|^2 = \|P(M)x\|^2$.

¹όχι όμως στη νόρμα τελεστή, αν $\{Q_i\}$ άπειρη

Πρόταση

Αν (Q_i) είναι **φθίνουσα** [αύξουσα] ακολουθία προβολών, τότε συγκλίνει **κατά σημείο**¹ στην προβολή $Q = P(M)$, όπου M είναι **η τομή** [η κλειστή γραμμική θήκη της ένωσης] των $\text{im } Q_i$ ($i \in \mathbb{N}$).

Πρόταση

Έστω (P_n) ακολουθία προβολών σ' έναν χώρο Hilbert H .

(i) Αν οι P_n είναι **ανά δύο κάθετες**, τότε η σειρά $\sum_n P_n x$ συγκλίνει για κάθε $x \in H$, και $\sum_n P_n x = P(M)x$, όπου M είναι η κλειστή γραμμική θήκη της ένωσης των $\text{im } P_n$ ($n \in \mathbb{N}$).

Για κάθε $x \in H$ ισχύει $\sum_n \|P_n x\|^2 = \|P(M)x\|^2$.

(ii) Αν $\sum_n \|P_n x\|^2 \leq \|x\|^2$ για κάθε $x \in H$, τότε οι P_n είναι **ανά δύο κάθετες** (επομένως ισχύει το συμπέρασμα του (i)).

¹όχι όμως στη νόρμα τελεστή, αν $\{Q_i\}$ άπειρη

Yn... $\forall x \in V$

$$\sum_{n=1}^{\infty} \|P_n x\|^2 \leq \|x\|^2 \quad \text{LX } P_n x \perp P_m x \quad \forall n \neq m$$

$$\forall x, \quad \|P_n x\|^2 \leq \sum_{n=1}^{\infty} \|P_n x\|^2 = \|x\|^2$$

once $x \in \text{im}(P_n)$ then $P_n x = x$ and $\forall n \neq m$

$$\sum_{n=1}^{\infty} \|P_n x\|^2 = \|P_n x\|^2 \quad \text{once } \forall n \neq m \quad (\|P_n x\|^2 = 0)$$

$$\Rightarrow x \perp \text{im}(P_m) \quad \forall n \neq m$$

$$\text{im}(P_n) \perp \text{im}(P_m) \quad \forall n \neq m$$

Prop ~~Esse~~ If $\sum_{n=1}^{\infty} \|P_n x\|^2 \leq \|x\|^2 \quad \forall x$

$\{P_n\}$ are \perp
 \Downarrow

$$P_1 + P_2 + \dots + P_N \leq I$$

$\forall N$

$$\Leftrightarrow \forall N, \quad \sum_{n=1}^N \|P_n x\|^2 \leq \|x\|^2 \quad \forall x$$

"
 $\langle P_n x, x \rangle$

$$\Leftrightarrow \forall N, \quad \sum_{n=1}^N \langle P_n x, x \rangle \leq \langle x, x \rangle$$

$$\Leftrightarrow 0 \leq \left\langle \left(\sum_{n=1}^N P_n \right) x, x \right\rangle \leq \langle x, x \rangle \quad \forall x$$

$$\Leftrightarrow \forall N, \quad \sum_{n=1}^N P_n \leq I \quad \Leftrightarrow \sum_{n=1}^{\infty} P_n \leq I$$

Εναλλακτική προσέγγιση:

Πρόταση

Έστω (P_n) ακολουθία προβολών σ' έναν χώρο Hilbert H . Τα ακόλουθα είναι ισοδύναμα:

(i) Για κάθε $m \in \mathbb{N}$, ισχύει ότι $\sum_{n=1}^m P_n \leq I$, ισοδύναμα $\left\| \sum_{n=1}^m P_n \right\| \leq 1$.

Εναλλακτική προσέγγιση:

Πρόταση

Έστω (P_n) ακολουθία προβολών σ' έναν χώρο Hilbert H . Τα ακόλουθα είναι ισοδύναμα:

(i) Για κάθε $m \in \mathbb{N}$, ισχύει ότι $\sum_{n=1}^m P_n \leq I$, ισοδύναμα $\left\| \sum_{n=1}^m P_n \right\| \leq 1$.

Εναλλακτική προσέγγιση:

Πρόταση

Έστω (P_n) ακολουθία προβολών σ' έναν χώρο Hilbert H . Τα ακόλουθα είναι ισοδύναμα:

- (i) Για κάθε $m \in \mathbb{N}$, ισχύει ότι $\sum_{n=1}^m P_n \leq I$, ισοδύναμα $\left\| \sum_{n=1}^m P_n \right\| \leq 1$.
- (ii) Οι P_n είναι ανά δύο κάθετες.

Εναλλακτική προσέγγιση:

Πρόταση

Έστω (P_n) ακολουθία προβολών σ' έναν χώρο Hilbert H . Τα ακόλουθα είναι ισοδύναμα:

(i) Για κάθε $m \in \mathbb{N}$, ισχύει ότι $\sum_{n=1}^m P_n \leq I$, ισοδύναμα $\left\| \sum_{n=1}^m P_n \right\| \leq 1$.

(ii) Οι P_n είναι ανά δύο κάθετες.

(iii) Για κάθε $m \in \mathbb{N}$, η $Q_m := \sum_{n=1}^m P_n$ είναι προβολή.

Εναλλακτική προσέγγιση:

Πρόταση

Έστω (P_n) ακολουθία προβολών σ' έναν χώρο Hilbert H . Τα ακόλουθα είναι ισοδύναμα:

(i) Για κάθε $m \in \mathbb{N}$, ισχύει ότι $\sum_{n=1}^m P_n \leq I$, ισοδύναμα $\left\| \sum_{n=1}^m P_n \right\| \leq 1$.

(ii) Οι P_n είναι ανά δύο κάθετες.

(iii) Για κάθε $m \in \mathbb{N}$, η $Q_m := \sum_{n=1}^m P_n$ είναι προβολή.

(iv) $\sum_n \|P_n x\|^2 \leq \|x\|^2$ για κάθε $x \in H$.

Εναλλακτική προσέγγιση:

Πρόταση

Έστω (P_n) ακολουθία προβολών σ' έναν χώρο Hilbert H . Τα ακόλουθα είναι ισοδύναμα:

(i) Για κάθε $m \in \mathbb{N}$, ισχύει ότι $\sum_{n=1}^m P_n \leq I$, ισοδύναμα $\left\| \sum_{n=1}^m P_n \right\| \leq 1$.

(ii) Οι P_n είναι ανά δύο κάθετες.

(iii) Για κάθε $m \in \mathbb{N}$, η $Q_m := \sum_{n=1}^m P_n$ είναι προβολή.

(iv) $\sum_n \|P_n x\|^2 \leq \|x\|^2$ για κάθε $x \in H$.

Τότε, για κάθε $x \in H$ η σειρά $\sum_n P_n x$ συγκλίνει στο $P(M)x$, όπου M είναι η κλειστή γραμμική θήκη της ένωσης των $\text{im } P_n$ ($n \in \mathbb{N}$) και $\sum_n \|P_n x\|^2 = \|P(M)x\|^2$.

Απόδειξη στο αρχείο [orthproj.pdf](#).